

mgvobe.com

ဒေသစာရီ ဝေသာလီ ပါရဂူ

mgvobe.com

နတ်ယအကြိမ်

စိတ်နှလုံးထဲတွင် မည်ကဲ့သို့သော
 ကြောက်ရွံ့ခြင်းမျိုးမှ မရှိသော၊
 ရွှေတောင်၏ ဂူအတွင်းမှ ထွက်လာသော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့
 မြတ်စွာဘုရားသည် ဒေသစာရီ ကြွတော်မူရန်အတွက်
 ပထဝီ မြေကြီးပေါ်တွင် ခြေချလိုက်သောအခါ
 ပထဝီမြေကြီး အက်သွားပြီး အပြင်ဘက်တွင်
 ထိုးထွက်ပေါ်ပေါက်လာသော ပဒုမ္မာကြာပွင့် ခုနစ်ပွင့်ပေါ်၌
 ခြေလှမ်း လှမ်းတော်မူသည်။
 ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်ရှိ စကြဝဠာတောင်၊
 မေရုတောင်တို့၏ အပေါ်၌ တည်ရှိနေသော
 နတ်ပြည်နှင့် ရေမြေ နယ်နိမိတ် အပိုင်းအခြား ရှိသော
 မြေပြင် တစ်ခွင်လုံးကို လှုပ်ခါ သွားစေတော်မူသည်။

ဒေသစာရီ ဝေသာလီ

ပါရဂူ

အသံစာရိတ်သင်တန်း၊ ပါရဂူ

စာမျက်နှာ ၁၄၉ မျက်နှာ၊ ၁၃ စင်တီ x ၂၀.၅ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ကျွဲ၊ သံလမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း၊

ပုံနှိပ်သူ - အောင်မာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ သာဓက၊ မိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း၊

၂၀၁၉၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

၁၉၉၉ ရွှေစန္ဒာထွန်းစာပေထုတ် ပထမအကြိမ်၊

ရောင်းဈေး ၂၃၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705

www.facebook.com/SKCCmyanmarbook

www.skccmyanmarbook.com

မာတိကာ

-	မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာစကား	က
၁။	ဝေသာလီ	၁
၂။	လိစ္ဆဝိရာဇာ	၈
၃။	ဝေသာလီနှင့် ကပ်ကြီးသုံးပါး	၂၀
၄။	ပြည်သူများ၏ အားကိုးရာ	၂၈
၅။	မှူးမတ်များ၏ အဖြေစကား	၃၃
၆။	နတ်ဒေဝတာနှင့် ယဇ်ပူဇော်မှု	၃၇
၇။	ယဇ်ပူဇော်ခြင်း	၃၉
၈။	ဗုဒ္ဓ၏ဂုဏ်တော်	၄၄
၉။	တထာဂတ၏ ဗလ	၄၉
၁၀။	သံဃာ၏ ဗလ	၅၃
၁၁။	အမတ်ကြီး၏ အဖြေစကား	၅၅
၁၂။	ဒေဝပူဇာ	၅၇
၁၃။	ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မဒေသနာ	၆၀
၁၄။	ပါရမီ	၆၂
၁၅။	ဗုဒ္ဓ၏ တန်ခိုးပြာဋိဟာ	၇၁
၁၆။	အမတ်၏ အဖြေစကား	၈၀

၁၇။ သိဒ္ဓတ္ထ၏ ခမည်းတော်	၈၄
၁၈။ သိဒ္ဓတ္ထ၏ မယံတော်	၈၆
၁၉။ မီးရှူးသန့်စင်	၈၇
၂၀။ ယသောဓရာ	၉၀
၂၁။ သားတော်ရာဟုလာ	၉၄
၂၂။ အဘိနိက္ခမ	၉၅
၂၃။ သမ္မာသမ္မောဓိဉာဏ်အလင်း	၉၈
၂၄။ ဓမ္မစကြာဒေသနာ	၁၀၀
၂၅။ ဘုရင်ပိမ္မိသာရ	၁၀၂
၂၆။ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်	၁၀၄
၂၇။ ဗုဒ္ဓအားပင့်ခြင်း	၁၀၉
၂၈။ ဝေသာလီသို့	၁၁၁
၂၉။ ဗုဒ္ဓအားပူဇော်ခြင်း	၁၂၀
၃၀။ ဂင်္ဂါမြစ်ကိုကူးခြင်း	၁၂၆
၃၁။ ဗုဒ္ဓအားကြိုဆိုခြင်း	၁၃၂
၃၂။ မြို့တော်၌ငြိမ်းချမ်းမှု	၁၃၈
၃၃။ ရတနသုတ်	၁၄၁
၃၄။ စာဆို၏ တောင်းပန်ချက်	၁၄၇

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာစကား

ဤ 'ဒေသစာရီ ဝေသာလီ' (ဓမ္မကဗျာ)သည် ရှေးဟောင်း သီဟလ (သီရိလင်္ကာ) ဘာသာစကားဖြင့် ရေးသားထားသော 'ဗုဒ္ဓဂုဏာ လင်္ကာရ' ခေါ် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ဘွဲ့ကဗျာကျမ်း၏ မြန်မာပြန်ဖြစ်သည်။ မူရင်းကျမ်းအမည်မှာ 'ဗုဒ္ဓဂုဏာလင်္ကာရ'ဟု မှည့်ခေါ်ထားသဖြင့် ပါဠိဘာသာဖြင့် ရေးသားဖွဲ့ဆိုထားသော ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ဘွဲ့ကဗျာကျမ်းဖြစ်သည်ဟု ထင်စရာရှိသည်။ သို့သော်လည်း ယင်းကဲ့သို့မဟုတ်ပေ။ ခရစ်နှစ် ၁၅ ရာစုနှစ်အချိန်လောက်က မေကြေယျမဟာထေရ်သည် သီရိလင်္ကာ ရှေးဟောင်းကဗျာစာပေ၌ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသော ကဗျာအဖွဲ့ကျမ်း ၃ ကျမ်း ရေးသားစပ်ဆိုခဲ့သည်။ ယင်းသုံးကျမ်းကား -

- ၁။ ဗုဒ္ဓဂုဏာလင်္ကာရ
- ၂။ လောကတ္ထသင်္ဂဟ
- ၃။ မာဏိကျမာလ တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ယင်းကဗျာကျမ်း ၃ ကျမ်းအနက် 'ဗုဒ္ဓဂုဏာလင်္ကာရ'သည် ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ဘွဲ့ ကျမ်းတစ်ကျမ်းဖြစ်သည်။

ပါဠိကျမ်းဂန်စာပေကျမ်းများ၌ ဝေသာလီပြည်တွင် ကပ်ဆိုက်ပြီး ပြည်သူပြည်သားတွေ အကြီးအကျယ် ဒုက္ခရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နောက်ပါအာနန္ဒာမထေရ်နှင့်အတူ ဝေသာလီသို့ ကြွပြီး ရတနသုတ်

ရွတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ဝေသာလီတစ်ပြည်လုံး ဘေးရန်အဝဝ အေးငြိမ်းလျက် ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့သွားကြသည် ဆိုသည့်အကြောင်း ပါရှိသည်။ ယင်းအဖြစ်အပျက်ကို အခြေခံလျက် ကဗျာဆရာသည် 'ဗုဒ္ဓဂုဏာလင်္ကာရ'ကို ဖွဲ့နွဲ့စပ်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝေသာလီပြည်၌ ကပ်ကြီးဆိုက်ရောက်လာသည်။ ထိုအခါ ဝေသာလီပြည်ကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ကြသော ရာဇာများသည် သူတို့၏တိုင်းပြည် ဝေသာလီ ဘေးရန်ကင်းရှင်းရေးအတွက် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြသည်။

ဗုဒ္ဓလက်ထက်တော်အခါက ဗုဒ္ဓနှင့် ခေတ်ပြိုင်ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင်ကြီးများ ရှိကြသည်။ ယင်း ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်ကြီးများထဲတွင် တစ်ဦးဖြစ်သော ပုရာဏကဿပကို ပင့်ဖိတ်လျက် တိုင်းပြည်ငြိမ်းချမ်းမှု ရရှိစေရန် ဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း ရာဇာတစ်ပါးက အကြံဉာဏ်ပေးသည်။

ဗုဒ္ဓနှင့် ခေတ်ပြိုင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားနေသော ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင်ကြီးများထဲတွင် ပကုဓ ကစ္စာယန အမည်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး ရှိသည်။ ရာဇာတစ်ပါးက ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို ပင့်ဖိတ်လျက် ဝေသာလီပြည်ကြီး ငြိမ်းချမ်းသာယာအောင် ပြုလုပ်ရန် အကြံဉာဏ်ပေးသည်။ ထိုနည်းတူပင် အခြား ရာဇာတစ်ပါးကလည်း သူကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေသော အဇိတကေသကမ္မလအမည်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး၏ အမည်နာမကို ညွှန်ကြားပြောပြသည်။

အခြား ရာဇာတစ်ပါးညွှန်ပြသော ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်တစ်ဦးမှာ နိဂဏ္ဌနာတပုတ္တ ဖြစ်သည်။ အခြားရာဇာများကလည်း ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်ကြီးများထဲက သဗ္ဗယဝေလဋ္ဌိပုတ္တကိုလည်းကောင်း၊ မက္ခလိဂေါသာလကိုလည်းကောင်း ညွှန်ကြားပြောပြကြသည်။

အခြားရာဇာတစ်ပါးကမူ ယင်းရာဇာများ ညွှန်ကြားပြောပြသော ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်ကြီး ၆ ဦးကို ပယ်ဖျက်ပြီးလျှင် ရာဇဂြိုဟ်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ဗုဒ္ဓအားပင့်ပြီးလျှင် ဝေသာလီပြည်ကြီး ငြိမ်းချမ်းသာယာရေး၊ ရောဂါဘယကင်းရှင်းရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ရန် အကြံဉာဏ်ပေးသည်။ ယင်းအကြံဉာဏ်ကို အားလုံးက လက်ခံပြီးလျှင် ရာဇဂြိုဟ်သို့ သွား

လျက် ဗုဒ္ဓကို ပင့်ကြသည်။ ဝေသာလီ ရာဇာများ၏ ပင့်လျှောက်ချက်ကို လက်ခံပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓသည် နောက်ပါ အာနန္ဒာမထေရ်နှင့် အတူတကွ ဝေသာလီသို့ ကြွတော်မူသည်။

မဂဓဘုရင် ဗိမ္ဗိသာရက ဗုဒ္ဓကြွတော်မူသော ရာဇဂြိုဟ်မှ ဝေသာလီ အထိ လမ်းခရီးကို အခက်အခဲမရှိဘဲ ကြွနိုင်စေရန်အတွက် အစစအရာရာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံပေးသည်။

ဝေသာလီသို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူသောအခါ ဗုဒ္ဓသည် ရတနသုတ် ကို ရွတ်ဆိုဟောကြားတော်မူသည်။ ထိုအခါ ဝေသာလီတစ်ပြည်လုံး ဘေးရန် ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းပပျောက်သွားပြီးလျှင် အေးချမ်းသာယာသော တိုင်းပြည် တစ်ပြည် ပြန်ဖြစ်လာသည်။

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ ၁၅ ရာစုနှစ် မေကြေယျ မဟာထေရ်သည် ဝေသာလီသို့ ဗုဒ္ဓဒေသစာရီ ကြွတော်မူသော ယင်းခရီးကို ရှေးဟောင်း သီဟလ (သီဟိုဠ်) စာဖြင့် အနုပညာမြောက်စွာ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်အဖြစ် ရေးသားဖွင့်ဆိုထားသည်။ မြန်မာပြန်သူ နာမည်ပေးထားသော ဤ 'ဒေသစာရီ ဝေသာလီ' (ခမ္မကဗျာ) သည် ၁၅ ရာစုနှစ်က ရေးသားဖွဲ့ဆိုထားသော သီဟလကဗျာကို မြန်မာပြန်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ မြန်မာပြန်သူသည် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ ရှေးဟောင်းခေတ်သစ်ဘာသာ စကားနှစ်မျိုးစလုံးကို တတ်ကျွမ်းသူ မဟုတ်ပေ။ အိန္ဒိယရဟန်းတော် နာမည်ကျော် ဘိက္ခု အာနန္ဒာ ကောသလ္လာယနသည် မေကြေယျမဟာထေရ်၏ မူရင်းကဗျာစာအုပ်ကို ဟိန္ဒူဘာသာ ပြန်ဆိုထားသည်။ ဤ မြန်မာပြန်စာအုပ်မှာမူ ဟိန္ဒူဘာသာပြန်မှတစ်ဆင့် မြန်မာဘာသာ ပြန်ထားသော စာအုပ်ဖြစ်သည်။

မြန်မာစာပေလောက၌ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ဘွဲ့ အဖွဲ့အနွဲ့ကျမ်းဂန်များ အများအပြားရှိသည့်အနက် ဤ 'ဒေသစာရီ ဝေသာလီ'ကို ထပ်ဖြည့်လိုက်သဖြင့် မြန်မာပြန်သူအနေနှင့် နှစ်ထောင်းအားရဝမ်းသာခြင်း ဖြစ်ရပေသည်။

ပါရဂူ

၁၇၊ ၇၊ ၉၈

mgyc.com

mgyc.com

ဝေသာလီ

နတ်ပြည်နတ်လောက၏ တင့်တယ်ထည်ဝါမှုကို အတုယူလျက်
 တည်ထောင်သော မြို့တော် ဖြစ်ပုံရသည်။
 တင့်တယ်လှပသည့် တိုက်တာ အဆောက်အအုံများ၊
 ခမ်းနားထည်ဝါသော၊ ကျယ်ပြန့်စွာ တည်ရှိနေသော
 အလွန်အဆင့်မြင့်သော မြို့တစ်မြို့ ဖြစ်သည်။
 မြို့၏အမည်မှာ ဝေသာလီဟု ခေါ်သည်။

သမုဒ္ဒရာ ခုနစ်စင်းသည် မြို့၏ ကျုံးဖြစ်သည်။
 တောင်စဉ် ခုနစ်ထပ်သည် မြို့၏ တံတိုင်းဖြစ်သည်။
 ယင်းကဲ့သို့ တောက်ပ ဝင့်ဝါသော၊ ကုံလုံကြွယ်ဝသော
 ဝေသာလီမြို့နှင့် တူသည့်မြို့ဟူ၍
 စကြဝဠာ တစ်ခုလုံး၌* သက္ကပူရ နတ်သိကြား တိုင်းပြည်မှတစ်ပါး
 အခြား မည်သည့်မြို့ ရှိသေးသနည်း။

အရပ်တကာမှ ရောက်ရှိလာကြသော
 တင့်တယ်တောက်ပသည့် အရောင်အဝါနှင့် ပြည့်စုံသော
 ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားရောင်းသည့် ဆိုင်များသည်
 မြို့တော်၏ အသရေကို ဆောင်နေကြသည်။

ရွှေဖြင့်ပြီးသော စုလစ်မွမ်းချွန်များရှိသော
 မြင်ရသူတို့၏ အာရုံကို ဆွဲဆောင်နိုင်သည့်

* နတ်သိကြား တိုင်းပြည်၊ နတ်ပြည်

နံရံများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသော
လမ်းမကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့သည်
ဝေသာလီမြို့၏ အဆင်တန်ဆာများ ဖြစ်ကြသည်။

မြို့တော်၏ အပေါ်ဘက် ဝေဟင်တွင်
ထိုးထွက်နေကြသော တံခွန်ကုက္ကားများသည်
တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ယှက်လျက် ဝင်းလက်တောက်ပနေကြသည်မှာ
ကြောင့်ကြစိတ်ကင်းပြီး ကျေနပ်မှုရှိနေသော
မြို့တော်သူ မြို့တော်သားများနှင့်
ကလူကျီစယ်နေကြသကဲ့သို့ပင် ထင်နေရသည်။

ဣန္ဒြေပူရီ နတ်သိကြားတိုင်းပြည်မှ
နတ်ဒေဝတာများနှင့် တူသော၊
နှစ်သက်လိုလားဖွယ် အသရေဆောင်နေကြသော၊
တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ပရုံးချင်း ယှဉ်ဖက်နေကြသော
ဝေသာလီမြို့တော်၏ စစ်သည် တပ်သားကောင်းတို့သည်
အခါမလပ် အသင့်အနေအထားတွင် ရှိနေကြသည်။

ဝင်းခနဲ လက်လိုက်သော လျှပ်စီးကဲ့သို့
အမျက်မာန်ရှုနေသော၊ ရသေ့တပသီများကဲ့သို့
ဖြည်းညင်းစွာ လှုပ်ရှားသွားလာနေသော၊
ရန်သူအားလုံးအပေါ် အောင်ပွဲရရှိထားသော
ကြီးမားလှသည့် စစ်တပ်ကြီးသည်
မြို့တော်အတွင်း ဟိုနေရာ သည်နေရာ၌
အဆင်သင့် ရှိနေကြသည်။

လှုပ်ရှားပြေးသွားနည်း ငါးမျိုးနှင့် ကျင့်သားရပြီး ဖြစ်နေသော၊

မည်သည့်ကိုယ်ကာယနှင့် ပတ်သက်သည့်
 အပြစ်အနာအဆာမျိုးမှ မရှိသော၊
 မြို့တော်အတွင်း အခါခပ်သိမ်း သွားလာလှုပ်ရှားနေသော
 မြင်းတပ်ကြီးသည်
 ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ လှိုင်းထနေသည်နှင့် တူသည်။

အလှူခံများအား အလိုရှိအပ်၊
 လိုလားအပ်သော လှူဖွယ်ဝတ္ထုများကို
 ပဒေသာပင်ပမာ လှူဒါန်းပေးကမ်းလေ့ရှိကြသော
 ဘုန်းကံကြီးမားသည့်
 နာမည်ကျော် သူဌေးသူကြွယ်တို့သည်
 ဝေသာလီမြို့တော်၌ နေထိုင်ကြသည်။

နတ်သမီးများပမာ၊ တင့်တယ်လှပသော
 မိန်းမပျိုများ၏ ပျော်ပါးစရာ နယ်မြေဖြစ်သော
 ‘လဝန်းဆောင်’မှ ထွက်ပေါ်လာသော
 နားဝင်ပီယံ ချိုတေးသံများ လွှမ်းမိုးနေသော
 ကပွဲရုံများသည်လည်း
 ဟိုနေရာ သည်နေရာတွင် ရှိနေကြသည်။

နေရာအားလုံး အရပ်ဒေသအားလုံးမှ
 စည်းစိမ်ဥစ္စာရတနာ အသရေသည်
 တစ်နေရာတည်းတွင် စုပုံနေသကဲ့သို့ပင် ဖြစ်နေသည်။
 ယင်းစည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာအသရေကို ရှုစားနေလျှင်
 မည်သည့်အခါမျှ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခြင်း မဖြစ်ပေ။

ဝေသာလီမြို့တော်၌ မမြင်တွေ့ရသော

မည်သည့် စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာမှ မရှိပေ။

ဝတ်စားတန်ဆာ ရတနာအမျိုးမျိုး ဝတ်စားဆင်ယင်ပြီး
အသွင်အမျိုးမျိုးနှင့် ရှိနေကြသော
ကုံလုံကြွယ်ဝသည့် လုလင်တို့၏ အရေအတွက်ကိုလည်း
ရေတွက်ကြည့်၍ပင် မရပေ။

အေးမြသော ရေအပြည့်ရှိသော၊
ကြာမျိုးစုံ ပွင့်နေသော၊
ပျားပိတုန်းများ တဝီဝီဖြစ်နေသော
ပဒုမ္မာရေကန်များသည်
နေရာအနှံ့အပြားတွင် ရှိနေကြသည်။

လေအလာတွင် ယိမ်းနွဲ့လှုပ်ရှားသည့်
တံခွန်ကုက္ကား မုလေးပွားများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသော၊
နီလာ၊ ဂေါ်မုတ်၊ ပတ္တမြား၊ ပုလဲရတနာများ ခြယ်စီထားသော
ရွှေဆီမီးတိုင်များမှ အလင်းရောင်ထွက်နေသော
အလှူဒါနပြုရာ ဒါနရိပ်သာများသည်
အိမ်တံခါးဝတိုင်းလိုလို ရှိနေကြသည်။

အသူရာ၏ စစ်တပ်ပမာ
ခုန်ပေါက်ပြေးလွှားလျက် လက်ရုံးဆန့်တန်းနေကြသော
ရန်သူ၏ မာန်မာနကို နင်းချေဖျက်ဆီးပစ်သော
လက်နက်ကိုင် စစ်သည်တပ်သားများသည်
မြို့တော်အတွင်း၌ သွားလာစောင့်ကြပ်နေကြသည်။

မိမိတို့၏ နေရာသုံးမျိုးမှ မာန်မာန စီးကျနေကြသော

အမုန်ယိုနေကြသော၊
 ရွှေထူး၊ ရွှေကွင်းဆက်ကြိုးကို ချိုးပစ်ကြသော ဆင်တို့သည်
 အေးအေးဆေးဆေး
 မြင်းများနှင့်အတူ ကစားနေကြသည်။

ထိုအချိန်မျိုး၌
 ဟိုနေရာ၊ သည်နေရာများတွင်
 ပျားပိတုန်းများသည်
 အုပ်လိုက် ပျံသန်းနေကြသည်။

အတတ်ပညာ အားလုံးကို သင်ကြားတတ်မြောက်ပြီး
 နေ့ညမပြတ် အတတ်ပညာအမျိုးမျိုးကို သင်ကြားပို့ချပေးသော
 အာစရိယ ဆရာများရှိသည့်
 စာသင်ကျောင်း အမျိုးမျိုးလည်း
 မြို့တော်အတွင်းတွင် ရှိနေကြသည်။

တံခါးဝ၊ တံခါးဝတိုင်း၌
 ပတ္တမြားဖြန့်ကြဲထားသော ရွှေရောင်မုခ်များ
 အနံ့အပြားရှိနေသည့်
 ဝေသာလီမြို့တော် ပထဝီမြေပြင်သည်
 ကျက်သရေမင်္ဂလာအဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံနေသည်။

ဝေသာလီမြို့တော်အတွင်း
 သွားလာလှုပ်ရှားနေကြသော ရထားဘီးသံများသည်
 ရန်သူများအား တိတ်ဆိတ်သွားအောင် လုပ်ပြီးလျှင်
 ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ လှိုင်းတံပိုးသံပမာ
 အရပ်ဆယ်မျက်နှာကို လွှမ်းမိုးသွားသည်။

မြင်းများတွင် တပ်ဆင်ထားသော
 ပတ္တမြားခြူသံများသည်
 မြင်းခွာသံများနှင့် ရောနှောလျက်
 တထောင်းထောင်း ထွက်လာသော ဖုန်မှုန်များနှင့်အတူ
 မြို့တော်၏ ပထဝီမြေပြင်တွင် လွမ်းသွားပြီးလျှင်
 အရပ်ထက်ဝန်းကျင်တွင် ပျံ့နှံ့သွားသည်။

အင်္ဂါငါးပါးရှိသော တူရိယာသံနှင့်
 ဆင်တပ်ကြီး ရွေ့လျားသံတို့သည်
 ဩဘာပေးသံများနှင့် ပေါင်းဆုံသွားသည့်အခါ
 ဝေသာလီမြို့တော်သည် နေ့ညဉ့်မပြတ်
 တစ်သံတည်းထွက်သော
 အသံလှိုင်းထနေ့သကဲ့သို့ ထင်ရသည်။

‘လာကြ၊ စားကြ၊ သောက်ကြ’
 ဟူသော အသံကိုသာလျှင်
 အရပ်လေးမျက်နှာမှ ကြားနေရသည်။
 မြို့တော်၏ နေ့ရက်တိုင်း၊ နေ့ရက်တိုင်းသည်
 ကုံလုံကြွယ်ဝခြင်း၌
 ဥတ္တရကုရမြောက်ကျွန်းနှင့် ပမာတူနေသည်။

နတ်ဘုံဗိမာန်အလား၊
 ရတနာခုနစ်ပါး ခြယ်စီထားသော
 နံရံရာပေါင်းများစွာဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည့်
 ခုနစ်ထောင့် ခုနစ်ရာ ခုနစ်ဆောင်မျှသော
 ရာဇာတို့၏ နန်းပြာသာဒ်တို့သည်
 ဝေသာလီမြို့တော်တွင် ရှိနေကြသည်။

အကြင်ရေကန်နှင့် အကြင်ဥယျာဉ်တွင်
 မြို့သူမြို့သားတို့ ပျော်မြူးကြ၏။
 အကြင်ရေကန်နှင့် အကြင်ဥယျာဉ်ကို
 တွေ့မြင်ကြရသည် ဖြစ်၍
 နတ်ဒေဝတာများသည်ပင်လျှင်
 စိတ်ပါဝင်စားလာကြ၏။
 ထိုကဲ့သို့ ကျက်သရေအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသည့်
 ခုနစ်ထောင်မျှသော ရေကန်များနှင့်
 ဥယျာဉ်ပေါင်း ခုနစ်ရာတို့သည်
 ဝေသာလီမြို့တော်တွင် ရှိနေကြသည်။

ဝေသာလီမြို့တော်တွင် ရှိနေကြသော
 ရာဇာအပေါင်းတို့သည်
 တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ချစ်ကြည်ရင်းနှီးပြီး
 စိတ်ကောင်း စေတနာကောင်း ထားရှိကြသည်ဖြစ်၍
 ယင်းတို့ကို ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်
 မြို့တော်အတွင်းသို့ မည်ကဲ့သို့သော
 ဆင်းရဲဒုက္ခမျိုးမှ ဝင်ရောက်မလာပေ။

ဝေသာလီမြို့တော်တွင်း၌
 လောကတစ်ခွင်လုံးမှ ကျက်သရေမင်္ဂလာများ
 စုဝေးရောက်ရှိနေကြသည်။
 နေ့ညဉ့်မပြတ် ပတ္တမြားပြာသာဒ်များမှ
 ထွက်ပေါ်နေသော အရောင်များ ပျံ့နှံ့နေသောကြောင့်
 အမိုက်ရောင်ထွက်စရာ နေရာမရှိပေ။

လိစ္ဆဝီရာဇာ

မျိုးနွယ်တူဖြစ်သော
 ခုနစ်ထောင့်ခုနစ်ရာ ခုနစ်ပါးသောရာဇာတို့သည်
 သက်ရှိသတ္တဝါအားလုံး၏ အပေါ်၌
 မေတ္တာစိတ်ထားပြီးလျှင်
 ကျောသား ရင်သား မခွဲခြားဘဲ
 သမာသမတ်ကျကျ နေထိုင်ကြသည်။

ဒုစရိုက်ကျူးလွန်သူများအား မျက်နှာသာမပေးသော၊
 မင်းမှုရေးရာ အုပ်ချုပ်မှုပညာ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော၊
 ဂုဏ်အရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံသော
 လိစ္ဆဝီရာဇာအပေါင်းတို့သည်
 သက်ရှိသတ္တဝါအမျိုးမျိုးအား
 မည်သူ့ကိုမှ မျက်နှာမလိုက်ဘဲ
 မေတ္တာစိတ်နှင့် ကြားကျကျ နေထိုင်ကြသည်။

အကြင်စည်းဝေးသဘင်၌
 သူတို့၏ အမေ မိဘ ဆရာသမား စသော
 ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းများ ရှိကြ၏။

ထိုစည်းဝေးသဘင်၌
သူတို့၏ အရှိန်အဝါသည်
ပေါ်လွင်ထင်ရှားမနေပေ။

အကြင်စည်းဝေးသဘင်၌
သူတို့၏ အမေ မိဘ ဆရာ စသော
ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းများ မရှိ။

ထိုစည်းဝေးသဘင်၌
သူတို့၏ အရှိန်အဝါသည်
ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေသည်။

သူတို့၏ အရှိန်အဝါသည်
ပြဒါးရောနှောထားသော ရွှေနှင့်လည်းကောင်း၊
ပြဒါးရောနှောမထားသော ရွှေနှင့်လည်းကောင်း
တူညီမှုရှိကြသည်။

ရာဇာတို့သည် အဆင့်နိမ့်သူများကိုလည်း
လျစ်လျူရှုမထားကြပေ။

မည်သည့်နေရာ၌မဆို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်လျက်
သက်ရှိလူသားများအား မိမိ၏ ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ကြသည်။

လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
မိဘဘိုးဘွားအမျိုးအနွယ်မှ ဆင်းသက်လာသော
အကျင့်သိက္ခာကိုလည်း ဖယ်ရှားမပစ်ပေ။

အလှူဒါန ပေးကမ်းစွန့်ကြဲသည့်
အလေ့အထကိုလည်း မစွန့်လွှတ်ပေ။
အခွန်အတုတ်ကိုလည်း တိုးမြှင့်မကောက်ခံပေ။

လူ့လောက ဘုံလယ်တစ်ခွင်၌
အောင်တံခွန်အောင်လံကို
စိတ်တိုင်းကျ လွှင့်ထူနိုင်ခဲ့ကြသည်။

လိစ္ဆဝီရာဇာတို့၏ ကိုယ်ဟန်အနေအထားသည်
အရှိန်အဝါ ရှိသည်။
သူတို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာသည်
ကုသိုလ်ကံနှင့် ယှဉ်နေသည်။

ထို့ကြောင့် အကြင်စည်းဝေးသဘင်၌
လိစ္ဆဝီရာဇာတို့ ရှိနေ၏။
စည်းဝေးသဘင်သည်
တကယ့် စည်းဝေးသဘင်ဟု ခေါ်ဆိုထိုက်သည်။

အကြင်ကဗျာဆရာတို့သည်
အပါယ်ဘေးကို ဖုံးအုပ်ထားကြ၏။
အကြင်ကဗျာဆရာတို့၏ စိတ်နှလုံးသည်
ကောင်းသော ဂုဏ်အင်္ဂါတို့နှင့် ယှဉ်တွဲနေ၏။

ထိုကဲ့သို့သော ကဗျာဆရာတို့သည်
အရပ်မျက်နှာတည်းဟူသော နံရံ၌
လိစ္ဆဝီရာဇာတို့၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကို
ဆေးခြယ်ထားကြသည်။

အကြင်သူတို့သည် ရွှေဖြင့် ထုလုပ်ထားသော ရုပ်တုနှင့်တူ၏။
အကြင်သူတို့ကို ရှုလျှင် စိတ်နှလုံး ငြီးငွေ့သွားခြင်းမရှိ။
အကြင်သူတို့၏ စကားသည် ပိယဝါစာ ဖြစ်၏။

ထို လိစ္ဆဝီများစွာတို့သည်သာလျှင်
နရဒေဝ (လူမင်း၊ နတ်မင်း) အမည်နှင့်
ထိုက်တန်သူများ ဖြစ်သည်။

ရုပ်ရည်တင့်တယ်လှပခြင်း အမြင်ဖြင့် ကြည့်လျှင် ထူးခြားမှုရှိသော၊
ဣန္ဒြေသိကြားမင်း၏ အသွင်အပြင်နှင့် တူသော၊
မင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါးကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သော
လိစ္ဆဝီရာဇာတို့နှင့် တူသည့်လူဟူ၍
လူ့လောက၌ အခြားမည်သူ ရှိဦးမည်နည်း။

ယာဉ်ရထား ဘီးချော်သွားသောအခါ
တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
ယာဉ်ရထားပေါ်တင်ထားသော ပစ္စည်းကို ထိန်းထားသကဲ့သို့
ထိုနည်းအတူပင် လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်လည်း
တိုင်းပြည်နိုင်ငံကို ထိန်းထားရန်အတွက်
အတိုင်းအရှည် ပမာဏမရှိ ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံကြသည်။

ပျားပိတုန်းများသည်
ပန်းကို မထိခိုက်မနစ်နာစေဘဲ
ပန်းဝတ်ရည်ကို စုပ်ယူသွားသကဲ့သို့
ထိုနည်းတူစွာပင် လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
တိုင်းပြည်သားများကို မထိခိုက်မနစ်နာစေဘဲ
အခွန်အတုတ်ကို ကောက်ယူကြသည်။

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာထဲ ချလိုက်သော လှေနာဝါများသည်
 ပင်လယ်ရေကို မယူသကဲ့သို့
 ထိုနည်းတူစွာ လိစ္ဆဝီရာဇာ အပေါင်းတို့သည်
 သူဌေးသူကြွယ်တို့ကြားထဲတွင် နေသော်လည်း
 သူဌေးသူကြွယ်တို့၏ ဥစ္စာပစ္စည်းကို
 သိမ်းဆည်းခြင်း မပြုဘဲ
 ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်ကြသည်။

သစ်သီးရူးသူ အချို့သည်
 အသီး သီးသည့် သစ်ကိုင်းကို ချိုးချလိုက်သကဲ့သို့
 လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
 သူဌေးသူကြွယ်တို့၏ ဥစ္စာဓနကို
 သိမ်းပိုက်ယူငင်ပြီးလျှင်
 သူဌေးသူကြွယ်များအား ပျက်စီးစေလျက်
 မင်းကျင့်တရား ပျက်စီးသွားအောင် မလုပ်ပေ။

လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည် ပြည်သူပြည်သားတို့အား
 သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည့် အလုပ်မှတစ်ပါး
 မသင့်လျော် မလျောက်ပတ်သည့်
 မည်သည့်အလုပ်မျိုးကိုမဆို
 မစေခိုင်းကြပေ။

လူအပေါင်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားအတွက်
 လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
 အကယ်၍ သူတစ်ပါး သားမယားအား ကြည့်ရမည်ဆိုလျှင်
 နွေဥတုနေ့ဝန်းကို ကြည့်ရသကဲ့သို့
 မျက်လုံးကျုံ့ထားပြီးလျှင်

ခက်ခက်ခဲခဲ ကြည့်ရှုကြလေသည်။

သားသမီးအပေါ် ချစ်ခင်ကြင်နာသောစိတ်ကြောင့်
မိခင်သည် ကလေး မွေးဖွားရမည့်
ဒုက္ခကို ဒုက္ခဟု မထင်ဘဲ
သုခဟူ၍ သတ်မှတ်ကြသည်။
ထိုနည်းတူစွာ လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်လည်း
ပြည်သူပြည်သားများအား
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်အတွက်
ဒုက္ခကို ဒုက္ခဟု မထင်မှတ်ဘဲ
သုခအဖြစ်ဖြင့် ခံစားကြသည်။

မွေးကြိုင်သော ရနံ့ရှိသည့် သလေးစပါးပင်ကို နုတ်၍
မြက်ပင်များကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားသူတချို့ကဲ့သို့
လိစ္ဆဝီရာဇာများသည်
အဓမ္မကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ထားလျက်
ဓမ္မကို ပျက်စီးအောင် မပြုလုပ်ကြပေ။

လူ့စိတ်နှလုံးသည်
အာရုံငါးပါးကို ခံစား၍ ရရှိသော
ချမ်းသာ သုခကြောင့်
ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှု ဖြစ်နေသကဲ့သို့
လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
ပြည်သူပြည်သားများ ခံစား၍ ရရှိသော
ချမ်းသာသုခကြောင့်
ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှု ဖြစ်နေကြသည်။

ရေသည်
 သဲမြေကိုလည်း စိုစွတ်အောင် ပြုလုပ်သည်။
 ထိုနည်းတူစွာ လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
 ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေကြသူများအပေါ်တွင်
 အမြဲမပြတ် မေတ္တာစိတ်ထားကြသည်။

ဆီအပြည့်ရှိနေသော အိုးကို
 မလှုပ်မယမ်းဘဲ
 အမြဲမပြတ် ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ထားရသကဲ့သို့
 ထိုနည်းတူစွာ လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
 အရည်အချင်းရှိသော၊
 ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ်တွင်
 အမြဲမပြတ် ရိုသေလေးစား
 မေတ္တာတရား ထားကြသည်။

လေသည်
 အညစ်အကြေး အပြည့်ရှိနေသည့် ကျင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ကြည်လင်သန့်စင်သော ရေကိုလည်းကောင်း
 ထိတွေ့ပြီးလျှင် တိုက်ခတ်သွားသည်။

ထိုနည်းအတိုင်းပင်
 လိစ္ဆဝီရာဇာတို့၏ သဘောသည်
 အယုတ်အမြတ်မရွေး၊
 ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး၊
 အားလုံးအပေါ်၌
 တညီတညာတည်း ရှိနေသည်။

နေထွက်လာသည့်ကြားထဲက
 အမိုက်မှောင်၏ မှီခိုအားထားရာ ဖြစ်နေကြသော
 တောင်ကြားများ၊ လိုဏ်ဂူများကဲ့သို့
 စိတ်ကြမ်းလူကြမ်းများရှိနေသည့် ကြားထဲက
 လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
 ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်နေသူများအား
 ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ကြသည်။

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း သွားတိုက်ပြီးနောက်
 သွားတိုက်သည့် တမာကိုင်းကို
 လွင့်ပစ်သော သူများကဲ့သို့
 လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
 လူတို့အား အလုပ်လုပ်ခိုင်းပြီးနောက်
 မသိကျိုးကျွန် လုပ်မနေကြပေ။

တသီးတခြားစီ မြင်နေရသော
 စပါးနှံများမှ စပါးများကို ယူပြီး
 တစ်နေရာ၌ စုပုံထားလျှင်
 စပါးကျီအပြည့် ဖြစ်သွားသည်။

ထို့နည်းတူစွာ လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
 လူအားလုံး၏ စိတ်နှလုံး နှစ်သိမ့်ကျေနပ်မှုကို
 မိမိနှလုံးသားတွင် နေရာပေးလျက်
 အစုလိုက်၊ အပုံလိုက် ဖြစ်အောင်
 သိမ်းဆည်းထားကြသည်။

ဆာလောင်မွတ်သိပ်သည့် အတိုင်းအတာအရသာလျှင်

အံ့စာအာဟာရကို မှီဝဲစားသုံးအပ်သကဲ့သို့
 လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်လည်း
 သက်ရှိ သတ္တဝါများအား
 ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်မှတစ်ပါး
 အခြားမည်သည့် အကြောင်းနှင့်မှ
 ဥစ္စာဓနကို မစုဆောင်း မသိုမှီးကြပေ။

ဟင်္သာငှက်သည်
 ရေကန်ထဲတွင် ပေါက်နေသော
 ကြာပွင့်၏ ချိုမြိန်သော အရသာကို
 ကြာပွင့်ထဲမှာသာ ထားလျက် သောက်သုံးသကဲ့သို့
 ထို့နည်းတူစွာ လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
 သူဌေးသူကြွယ်တို့၏ ဥစ္စာဓနကို
 သူဌေးသူကြွယ် အိမ်၌သာ ရှိစေပြီးလျှင်
 ယင်းဥစ္စာဓနဖြင့် အခါခပ်သိမ်း
 မိမိတို့၏ လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို
 လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြသည်။

ဆင်များကို မွေးရန်အတွက်
 တခြားပုဂ္ဂိုလ်များ၏ သီးပင်များကို
 အညွန့်တုံးသွားအောင် လုပ်သကဲ့သို့
 လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
 တစ်စုံတစ်ယောက်အား အကျိုးပြုရန်အတွက်
 အခြားတစ်စုံတစ်ယောက်၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို
 ထိခိုက်နစ်နာအောင် မပြုလုပ်ပေ။

ဤမည်သော ကျွမ်းကျင်မှုကို ပြု၍

တစ်စုံတစ်ခု ရအောင်
ယူမည်ဟူသော သဘောထားနှင့် လာသူများအား
လိစ္ဆာဝီရာဇာတို့သည်
မည်သည့်အရာကိုမှ မပေးဘဲ
မကျေနပ်သော စိတ်ထားဖြင့်
အိမ်တွင်း ဝင်ခွင့်မပြုကြပေ။

ရွှေကို
အညစ်အကြေး ကင်းစင်သွားရုံမျှလောက်သာလျှင်
ဖိုတွင် ထိုးရသကဲ့သို့
လိစ္ဆာဝီရာဇာတို့သည်
အပြစ်ရှိသူတို့၏
အပြစ် အကြီးအသေး ပမာဏအရသာလျှင်
အပြစ်ရှိသူတို့အား အပြစ်ဒဏ်ပေးကြသည်။

ပင်လယ်ရေ တက်မလာလျှင်
ပင်လယ်ကမ်းခြေရှိ ရေအိုင်များ၌
ရေနည်းသွားသည်။

ထိုနည်းတူစွာ ပြည်သူပြည်သား
စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာ မရှိလျှင်
လိစ္ဆာဝီရာဇာတို့လည်း စိတ်မချမ်းသာကြပေ။
သစ်ပင်၏ အမြစ်အရင်း ခိုင်ခံ့သည်ဖြစ်၍
သစ်ပင်၏ အညွန့်အတက်များ လှုပ်ရှားယိမ်းနွဲ့ကြသည်။
ထိုနည်းတူစွာ လိစ္ဆာဝီရာဇာတို့၏ စိတ်နှလုံး ခိုင်ခံ့သည်ဖြစ်၍
ပြည်သူပြည်သားများ စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ချမ်းသာ ရှိကြသည်။

မြို့၏ လုံခြုံရေးအတွက်
ခိုင်ခံ့သော မြို့တံတိုင်းရှိသည်။

ထို့နည်းတူစွာ လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
ပြည်သူပြည်သားတို့၏ လုံခြုံရေးအတွက်
မိမိတို့ကိုယ်ကို
တံတိုင်းသဖွယ် ထင်မှတ်ယူဆထားကြသည်။

ဆင်သည် နှာမောင်းဖြင့် ငင်သောရေကို
ပါးစပ်ဖြင့် သောက်သည်။
ထို့နည်းတူစွာ လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
မိမိတို့ရရှိသော ချမ်းသာသုခအမြောက်ကို
မိမိတို့၏ တိုင်းသူပြည်သားကိုသာလျှင်
အစဉ်မပြတ် သောက်သုံးစေသည်။

တောသဖန်းပင်သည် အပွင့်မပွင့်ဘဲ
အသီးသီးသကဲ့သို့
လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
အကြောင်းမရှိဘဲနှင့်ပင်
ပြည်သူပြည်သားများအား
စိတ်ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့မှုပေးကြသည်။

‘ရဟန်းတို့၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်
နတ်ပြည်နတ်လောကမှ နတ်ဒေဝတာများကို
မတွေ့ဖူး၊ မမြင်ဖူးကြကုန်။’

နတ်ဒေဝတာများကို မတွေ့ဖူး၊

မမြင်ဖူးသော သင်တို့သည်
 လိစ္ဆဝီရာဇာများကို ကြည့်ကြကုန်လော့'ဟု
 မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားတော်မူသောကြောင့်
 အကြင် လိစ္ဆဝီရာဇာတို့၏ သဘောထားသည်
 နတ်ဒေဝတာတို့၏
 သဘောသဘာဝကဲ့သို့ နှစ်လိုဖွယ်ကောင်း၏။

အကြင် လိစ္ဆဝီရာဇာတို့သည်
 လူ့လောကကို မစွန့်လွှတ်ဘဲနှင့်
 ပြည်သူပြည်သားတို့အား
 တင်းတိမ်ရောင့်ရဲမှု ပေး၏။

ထိုလိစ္ဆဝီရာဇာတို့၏
 ဂုဏ်ကျက်သရေအကြောင်းကို
 ကျွန်ုပ် မည်သို့ ဖွင့်ဟပြောဆိုနိုင်မည်နည်း။

ဝေသာလီနှင့် ကပ်ကြီးသုံးပါး

နတ်စည်းစိမ်ချမ်းသာကဲ့သို့သော မင်းစည်းစိမ်ချမ်းသာကို
 ခံစား စံစားနေကြသော လိစ္ဆဝီရာဇာအပေါင်းတို့သည်
 အချင်းချင်း ချစ်ခင်ရင်းနှီးစွာ နေထိုင်ကြစဉ်
 နတ်ဒေဝတာတို့၏ ဝင်းလက်တောက်ပနေသော
 ကိုယ်ခန္ဓာတွင်လည်း
 ဇရာ၏ အမှတ်လက္ခဏာများ ပေါ်ပေါက်လာသကဲ့သို့
 အချိန်တစ်ချိန်၌ ဝေသာလီမြို့တော်၌
 ဒုဗ္ဗိက္ခန္ဓရကပ် ဆိုက်ရောက်လာသည်။

လောက၌ သက်ရှိသတ္တဝါတို့၏ ချမ်းသာသုခသည်
 အစဉ်ထာဝရ တည်မြဲမနေပေ။

ယင်းအချက်ကို ထင်ထင်ရှားရှား ဖော်ပြရန်အတွက်
 ဝေသာလီမြို့တော်တွင်
 ရောဂါန္တရကပ်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

စည်းစိမ်ဥစ္စာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု၌
 မိမိ၏ မြို့တော် အာလကမန္တနှင့်

အပြိုင်အဆိုင်ဖြစ်နေသော ဝေသာလီမြို့တော်အား
 မနာလိုဝန်တို့ဖြစ်နေသောကြောင့်
 ကုဝေရနတ်မင်းသည်
 အမိန့်အာဏာ ထုတ်ပြန်ကြေညာပြီးလျှင်
 သူ၏ ယက္ခတပ်ကို ဝေသာလီမြို့တော်သို့
 စေလွှတ်လိုက်သည်ဟု ထင်ရသည်။

ရောဂါဘေးနှင့်အတူ
 ယက္ခဘေးလည်း ဖြစ်ပေါ်လာသည်။
 ယမမင်း၏ ကြီးမားသော စစ်တပ်ကြီးသည်
 ဤမြို့တော်အတွင်းရှိ မည်သူ့ကိုမျှ
 ချမ်းသာမပေးဟူ၍ ကြံရွယ်ပြီးလျှင်
 ဝေသာလီမြို့တော်အတွင်းသို့
 ဝင်ရောက်လာသကဲ့သို့ ထင်ရသည်။

ဆင်တပ် မြင်းတပ်တို့၏ ဘီးသံကိုလည်းကောင်း၊
 ယာဉ်ရထားတပ်၏ ဘီးသံကိုလည်းကောင်း၊
 အင်္ဂါငါးပါးရှိသော စည်သံ၊
 တူရိယာသံတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ယင်းအသံအားလုံးကို
 ထူးထူးခြားခြား ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။

နက်သော ကျုံးပတ်လည်ရှိ မြို့တံတိုင်းများတွင်
 လူသေအလောင်းများ ပြည့်ကျပ်နေသဖြင့်
 နောက်ထပ် တံတိုင်းကြီးတစ်ခု
 ကာရံထားလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည်။
 ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌ရှိသော

ဘေးရန်အန္တရာယ်အားလုံးကို စုဆောင်းပြီးလျှင်
ယမမင်းသည် ယင်းဘေးရန် အန္တရာယ်အားလုံးကို
တစ်ခါတည်း ယူဆောင်လျက်
ကျယ်ပြန့်ကြီးမားသော ဝေသာလီမြို့တော်အတွင်း
လာရောက် စိုးစံနေသကဲ့သို့ ထင်ရသည်။

အရိုးပုံများ စုပုံနေကြသည်။
နေရာအနှံ့အပြား၌ ဗလိနတ်စာ ပူဇော်နေကြသည်။

လမ်းတိုင်း လမ်းတိုင်း၌ အဝတ်စုတ်အဝတ်ပြဲများ
တောင်ပုံရာပုံ ပုံနေကြသည်။

ယင်းဝေသာလီမြို့တော်တွင် နေရာအနှံ့အပြား၌
စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်များသာလျှင် အပြည့်ရှိသည်။

တံခါးဝတိုင်း၌
မရဏစည်တော်ယွန်းနေသည်။

အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း၌
ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ဖွယ်
အသံဗလံများ ပေါ်ပေါက်နေသည်။

ဝရန်တာတိုင်း ဝရန်တာတိုင်း၌
ဝေဒနာခံစားနေရသော လူများသည်
အသက်ဖုတ်လှိုက် ဖုတ်လှိုက် ဖြစ်နေကြသည်။

ဦးခေါင်းတိုင်း ဦးခေါင်းတိုင်း၌

ဆံပင်တို့သည် ကျွတ်ထွက်သွားကြသည်။
မျက်လုံးတိုင်း မျက်လုံးတိုင်း၌
မျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင် စီးကျနေသည်။

ဝမ်းဗိုက်တိုင်း ဝမ်းဗိုက်တိုင်း၌
ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း
မီးတောက်မီးလျှံ တောက်လောင်နေသည်။

စကားလုံး စကားလုံးတိုင်းသည်
ဆင်းရဲဒုက္ခကို ဟစ်ကြွေးသည့် စကားလုံးများသာ
ဖြစ်နေကြသည်။

လက်တိုင်း လက်တိုင်း၌
လူသေအလောင်းများ၏ ဦးခေါင်းခွံများ ရှိနေသည်။
ကိုယ်ခန္ဓာတိုင်း ကိုယ်ခန္ဓာတိုင်း၏
အကြောများသည် ကြွတက်နေကြသည်။

ပါးစပ်တိုင်း ပါးစပ်တိုင်း၌
ကြင်နာဖွယ် စကားလုံးများ ရှိနေသည်။

စိတ်နှလုံးတိုင်း စိတ်နှလုံးတိုင်းသည်
သောကအပြည့်ရှိနေသည်။

ယင်း ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော ဘေးသုံးမျိုးကြောင့်
ဖြစ်ပေါ်လာသော ဒုက္ခအပေါင်းကို တွေ့မြင်ရသောအခါ
လေးလေးနက်နက်ရှိကြသော ဆရာသမားများနှင့်တကွ
မြို့သူမြို့သားများသည်

နန်းတော်များအတွင်း ဝင်ရောက်လာကြသည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်
ပီယဝါစာ စကားများ ပြောကြားပြီးလျှင်
စိတ်နှလုံးရွှင်ပြုံးနေကြသော မှူးမတ်အပေါင်းကို
ရိုသေဦးညွတ်လျက်
မြို့သူမြို့သားများသည်
မြို့တော်၏ အခြေအနေမှန်ကို
ဤသို့ ပြောပြကြသည်။

ဆေးကု၍မရသော
ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ဖွယ်
ဒုဗ္ဗိက္ခန္တရကပ်ရောဂါလည်း ဆိုက်ရောက်နေသည်။

ရက်စက်ကြမ်းတမ်းသော
ရောဂါန္တရဘေးကြီးလည်း ပျံ့နှံ့နေသည်။

ယက္ခတို့၏ ဘေးရန်ကလည်း
အလွန်တရာ ကြီးမားသည်။
ဝေသာလီမြို့တော် ပျက်စီးတော့မည်။

လယ်ထွက်ယာထွက် သီးနှံစပါးအားလုံး
ပျက်သုဉ်းဆုံးပါးသွားပြီ။

မြစ်ကြီးမြစ်ငယ် အသွယ်သွယ်တို့တွင်လည်း
ရေခန်းခြောက်သွားပြီ။
မိုးလည်းခေါင်နေပြီ။

များစွာသောသစ်ပင်များနှင့် နွယ်ပင်များ
နှမ်းခြောက်ပြီး လဲကုန်ကြပြီ။

စားစရာမြက် မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊
သောက်စရာရေ မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊
နားခိုစရာ သစ်ပင်ရိပ်မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း
ခြေလေးချောင်းသတ္တဝါတို့သည်
အကြီးအကျယ် ဒုက္ခရောက်နေကြသည်။

ယခင်က နတ်သမီးတမျှ
တင့်တယ်လှပသော မိန်းမများသည်
ယခုအခါ၌
ကိုယ်ခန္ဓာတွင် အသားအရေ ခြောက်ခန်းသွားသောကြောင့်
အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်းတွင် ရှိနေကြသည့်
ဘီလူးမများသဖွယ်သာ ဖြစ်နေကြသည်။

အလျှံပယ် ရရှိသော
ကြံ့ရည်များနှင့် ပျားရည်များသည်
ဘေးအန္တရာယ်ကို ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်
တခြားဒေသများသို့ ထွက်ခွာသွားကြပြီဟူ၍ ထင်ရသည်။

ယခင် အလျှံပယ်ရရှိသော နို့နှင့်လည်းကောင်း၊
ဒိန်ချဉ်၊ ဒိန်ခဲများနှင့်လည်းကောင်း ပတ်သက်၍
'ဤမြို့တွင် နို့နှင့် ဒိန်ချဉ်၊ ဒိန်ခဲများရှိသည်'
ဟူသော စကားကိုမျှပင် မကြားရတော့ပေ။
ယခင်က လူများ အလိုရှိသလောက် အသုံးပြုနေကြသော
ပရုတ်နှင့် ကတိုး မွေးရနံ့များသည်

‘ဤမြို့၌နေရန် မသင့်တော့ပေ’ဟူ၍ ပြောပြီးလျှင်
ဝေသာလီမြို့တော်ကို
စွန့်ခွာထွက်သွားကြပြီ ဟူ၍ ထင်နေရသည်။

အဋ္ဌင်္ဂသီလကို မစောင့်ထိန်းသော်လည်း
ကိုယ်လက်အင်္ဂါများတွင်
အမွှေးနံ့သာ မလိမ်းကျရသောကြောင့်
ဗြဟ္မစရိယအကျင့် ကျင့်သုံးသော သူများကဲ့သို့
ဝေသာလီမြို့တော်တွင်
မိန်းမများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှု မရှိတော့ပေ။

ဝေသာလီမြို့တော်၌
ကဗျာဂီတအရသာ ခံစားမှု
အဆိုအက အရသာ ခံစားမှု
ရုပ်တန်သွားပြီဖြစ်သောကြောင့်
သီလစောင့်ထိန်းနေသူများကဲ့သို့
မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ
ကဗျာဂီတအရသာနှင့် အကအရသာကို
မခံစားကြတော့ပေ။

တရားဘာဝနာ ကျင့်သုံးအားထုတ်နေသကဲ့သို့
မည်သည့်နေရာမှာမှ အပျော်အပါးကို မတွေ့ရတော့ပေ။

ခုတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များကဲ့သို့
လူတိုင်း လူတိုင်း တစ်ဝမ်းတစ်ခါးအတွက်
လှည့်လည်သွားလာနေကြသည်။

ယခင်က ကျွန် ကျွန်မများ ဝိုင်းရံနေကြသော
သူဌေးသူကြွယ်များ၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌
ယခုအခါတွင် ယင်မဲရိုင်းများ တဝီဝီဖြစ်နေကြသည်။

ဝေသာလီမြို့တော်၌ ယခင်က
ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာရေကဲ့သို့
မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားသော
စစ်တပ်အင်အား ရှိခဲ့သည်။

ထိုဝေသာလီမြို့တော်၌ပင်
ယခု ဘေးရန်အန္တရာယ် ထူပြောလာပြီဖြစ်၍
စစ်တပ်အင်အား မည်မျှလျော့နည်းသွားသနည်းဆိုလျှင်
စစ်သားဦးရေကို လက်ချိုးရေတွက်၍ ရနေသည်။

ပြည်သူများ၏ အားကိုးရာ

အစာငတ်ရေပြတ်ပြီး

ဒုဗ္ဗိက္ခန္ဓာရကပ် ဆိုက်ရောက်နေကြသည် ဖြစ်၍
စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေသော မြို့သူမြို့သားများသည်
ရာဇာအား လျှောက်ထား ပြောပြကြပြန်သည်။

မှူးမတ်များ၏ စိတ်သဘောထားကို ကြည့်လျက်
ဗြာဟ္မဏနှင့် ဝေဿတို့လည်း
ယင်းလမ်းစဉ်ကိုပင် လိုက်ကြသည်။

ဗြာဟ္မဏနှင့် ဝေဿတို့ကိုကြည့်လျက်
မြို့သူမြို့သားများနှင့် ရွာသူရွာသားများလည်း
စိတ်သဘောထား မမှန်ကြတော့ပေ။

မြို့သူမြို့သားတို့၏ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သော
နတ်ဒေဝတာများလည်း
တရားသောစိတ်ကို မမွေးမြူကြတော့ပေ။

‘ယင်းအခြေအနေအားလုံးကို တွေ့မြင်ရသောအခါ
သစ်ပင်စောင့်နတ်များလည်း
မတော်မတရား ပြုလုပ်ကြသည်။’

ကောင်းကင်ဘုံတွင် ရှိနေကြသော နတ်များလည်း
မိမိတို့၏စိတ်ကို မတရားမှုမှ
သီးခြား မထားကြတော့ပေ’

‘ယင်းသို့အားဖြင့် ကမ္ဘာလောက၌
ရာဇာအပေါင်းတို့က အဓမ္မလမ်း လိုက်ကြပါလျှင်
ယင်း ရာဇာများ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်သော တိုင်းပြည်နိုင်ငံ၌
ဖောက်ပြန်သော လေသည်
ပြင်းထန်သော အရှိန်အဟုန်ဖြင့် တိုက်ခိုက်လာသည်။’

ဖောက်ပြန်သော လေသည် ကောင်းကင်ဘုံသား
နတ်ဒေဝတာများ၏ ဘုံဗိမာန်များနှင့် သွားထိပါက
ယင်းဘုံဗိမာန်များသည် ယိမ်းယိုင်သွားကြသည်။’

ထို့ကြောင့် နတ်ဒေဝတာအပေါင်းတို့သည်
အမျက်ဒေါသ ထွက်ကြပြီးလျှင်
ကမ္ဘာလောကအတွက် ငြိမ်းချမ်းမှုပေးသော
မိုးကို မရွာသွန်းစေကြတော့ပေ’

ယခင်က နေနှင့်လတို့သည် အကြင်လမ်းကြောင်းမှ
ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ဖွယ် သွားကြ၏။’

ယခုအခါ၌ ထိုလမ်းကြောင်းမှ မသွားကြတော့ပေ။’

ယင်းနတ်ဒေဝတာများ၏ အခြေအနေသည်
ယခုကဲ့သို့ ဖြစ်လာပြီးလျှင်
မိုးခေါင်ရေရှားဖြစ်လာသောကြောင့်
ကောက်ပဲသီးနှံများလည်း မမှည့်ကြတော့ပေ။

အကယ်၍ ရွာတစ်ရွာ၌
မိုးရွာသွန်းသည်ဆိုလျှင်လည်း
တပြေးတညီတည်း မရွာသွန်းပေ။

ထို့ကြောင့် တပြေးတညီတည်း မရှိသော
ကောက်ပဲသီးနှံများ ဖြစ်ထွန်းလာခြင်းသည်
အလွန်တရာ အရုပ်ဆိုးလှသည်။

‘ယင်း ကောက်ပဲသီးနှံများဖြင့်
ပြုလုပ်ဖန်တီးထားသော အစာအာဟာရကို စားသောက်ပါလျှင်
လူတို့တွင် အမျိုးမျိုးအပြားပြားသော
ရောဂါဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။’

‘ထို့ကြောင့် ပြည်သူပြည်သားတို့၏ ကောင်းကျိုးအတွက်
ရာဇာများသည် ပထမဦးစွာ
မိမိတို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ
ညွှန်ကြားပြောပြခဲ့သည်များကို ကျင့်သုံးရပေလိမ့်မည်။’

ယင်းသို့ ပြုလုပ်ပါက
အသင်ရာဇာတို့အား ပြည်သူပြည်သားများက
အသိအမှတ်ပြုကြပေလိမ့်မည်။

ယခုအခါ၌ စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီး
ကျွန်ုပ်တို့အား တစ်စုံတစ်ခု
ပြန်ကြား ပြောပြစေချင်ပါ၏'

ပြည်သူပြည်သားများတို့၏
စကားကို ကြားရသောအခါ
ဝေသာလီရာဇာသည် ရာဇာအပေါင်းတို့
အပြစ်ကင်း မကင်း ဆင်ခြင် စဉ်းစားကြည့်သည်။
ရာဇာအပေါင်းတို့၏ အပြစ် မမြင်တွေ့ရသောအခါ
ဝေသာလီရာဇာသည်
ရာဇာအပေါင်းတို့၏ ဂုဏ်သတင်းကို
ဤကဲ့သို့ ထုတ်ပြန်ကြေညာလိုက်သည်။

'သူ့တ္တရကျမ်းဂန် အားလုံးတို့၌ ဖွင့်ဆိုပြောပြထားသော
မဟာပုရိသယောကျ်ားမြတ်တို့၏ ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့်
ပြည့်စုံသောကြောင့် ထင်ရှားကျော်ကြားသော၊
ဘုန်းသမ္ဘာကြီးသော၊ စင်ကြယ်သော၊
ခတ္တိယမျိုးနွယ်၌ မွေးဖွားသော
သူတစ်ပါး၏ ကျေးဇူးကို သိတတ်သော၊
အသိပညာနှင့် ပြည့်စုံသော
ပြည်သူတို့ ပြောသည့်စကားအတိုင်း
အခါခပ်သိမ်း ကျင့်ကြံအားထုတ်သော၊
မုသာဝါဒစကားကို ဝေးဝေးက ရှောင်ကြဉ်သော၊
သူတစ်ပါးတို့၏အကျိုးကို လိုလားသော
အမိန့်ဩဇာ နာခံသည့် မျိုးမတ်များရှိသော၊
ရာဇရေးရာ မင်းမှုကိစ္စကို မျက်နှာလွှဲမထားသော၊
မိမိ၏ အလိုဆန္ဒအားလုံးကို ပြည့်ဝအောင်

ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းရှိသည့် အသိဉာဏ်ပညာရှိသော
 နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ထွက်လာသည့် နေမင်းနှင့်တူသော၊
 မိမိ၏ ဘေးလောင်းတော် ဘိုးလောင်းတော်များ
 ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သော
 အကျင့်တရားအတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်သော
 စွမ်းပကားနှင့် ပြည့်စုံသော၊
 အမှန်တရားကို မြတ်နိုးသော၊
 ပြည်သူပြည်သားတို့အား
 ပေးကမ်းလှူဒါန်းရသော အလှူဒါနကို
 မိမိ၏ အသက်နှင့်တူစွာ
 သတိထားပြီး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သော၊
 မိမိအသက်ထက်ပင် ပို၍
 သတိကြီးစွာဖြင့် စောင့်ရှောက်သော၊
 အကျင့်သိက္ခာရှိသည့် မှူးမတ်များနှင့်အတူ
 အခါခပ်သိမ်း ချစ်ခင်ရင်းနှီးစွာ နေလေ့ရှိသော
 အသင်ရာဇာတို့အားလုံး၌
 မည်ကဲ့သို့သော အပြစ် ရှိနိုင်ပါမည်နည်း’

ရာဇာအပေါင်းတို့သည် ပြည်သူပြည်သားတို့၏
 ယင်းကဲ့သို့ လျှောက်ထား ပြောပြသောစကားကို
 ကြားသိရသည် ဖြစ်၍
 မှူးမတ်များဘက် လှည့်ကြည့်ပြီးလျှင် ပြောလိုက်သည်။

‘ယင်း ဆင်းရဲဒုက္ခများကို ဖယ်ရှားဖျောက်ဖျက်ပစ်၍ ရသည့်
 နည်းလမ်းများကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီးလျှင်
 အလျင်အမြန် သံတော်ဦးတင်ကြလော့’

မှူးမတ်များ၏ အဖြေစကား

အမတ်တစ်ယောက်သည်
ရာဇာအပေါင်းတို့၏ ခြေရင်းတွင် ဝပ်စင်းပြီးလျှင်
ဖြည်းညင်းစွာထရပ်လျက် လက်အုပ်ချီ၍
စည်းဝေးသဘင်၌ ဤသို့ ထုတ်ဖော်ပြောပြသည်။

‘ယခုအခါ စိတ်နှလုံး၌
အညစ်အကြေးအားလုံးကို သုတ်သင်ဖျက်ဆီးပစ်ပြီး
နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော မြို့တော်အတွင်း ဝင်ရောက်လာသော
မြင့်မြတ်သော ဘုရားတစ်ဆူ ပွင့်တော်မူလာ၏။
ယင်းဘုရား၏ အမည်နာမမှာ ပုရာဏကဿပ ဖြစ်၏။’

မိမိ၏ အကျင့်တရားဖြင့်
မိမိ၏ ‘စိတ္တသန္တတိ’စိတ်အစဉ်ကို
စင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်ထားသော
ပကုဏေစွာယနအမည်ရှိ
ထင်ရှားသော ဘုရားတစ်ဆူလည်း ရှိ၏။’
ညစ်ညမ်းသောစိတ်ကို ချုပ်ငြိမ်းအောင် ပြုလုပ်ပြီးလျှင်

မိမိ၏ အကျင့်တရားဖြင့် ပီတိနှင့်သုခကို ရရှိထားသော
အဇိတကေသကမ္မလအမည်ရှိ
ဘုန်းတန်ခိုးရှင် ဘုရားတစ်ဆူလည်း ရှိ၏။

‘သတ္တဝါများ၏ စိတ်နှလုံးကို
နှစ်သိမ့်ရွှင်လန်းအောင် ပြုလုပ်သော၊
မိမိအကျင့်တရား၏ ဘုန်းတန်ခိုးဖြင့်
နေရာအားလုံး၌ ထွန်းလင်းတောက်ပနေသော
နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တအမည်ရှိ တင့်တယ်သပ္ပာယ်သော
ဘုန်းတန်ခိုးရှင် ဘုရားတစ်ဆူလည်း ရှိ၏။

ကြယ်တာရာတို့၏ အလယ်၌
တောက်ပနေသော စန္ဒာလမင်းကဲ့သို့
ရသေ့တပသီများ၏ အလယ်၌ ဝင်းလက်တောက်ပနေသော
သဗ္ဗယ ဝေလဋ္ဌပုတ္တအမည်ရှိသော
ဘုရားတစ်ဆူလည်း ယခုအခါ၌ ပေါ်ထွန်းနေ၏။

ကမ္ဘာလောကရှိလူများ၏
အဆက်မပြတ် ပူဇော်မှုကို ခံယူရရှိနေသည့်
မက္ခလိဂေါသာလ အမည်ရှိ
ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဘုရားတစ်ဆူလည်း ရှိ၏။

အကယ်၍ ယင်းဘုရားအားလုံးကို
စနစ်တကျ ပူဇော်မှု ပြုလုပ်မည်ဆိုပါက
ဤမြို့တော်၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော ဘေးဒုက္ခသည်
အလျင်အမြန် ပပျောက်သွားလိမ့်မည်’
အကျင့်သိက္ခာမဲ့စွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေကြသော

ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအတွက်
ဘုရားဟူသော စကားလုံးဖြင့် သုံးစွဲ၍
ပြောသည်ကို ကြားရသောကြောင့်
အခြား အမတ်တစ်ယောက်က
ထိုစည်းဝေးသဘင်၌ပင်
ဤသို့ ပြောပြသည်။

‘အကယ်၍ ကောင်းမှုလည်း မရှိ၊
မကောင်းမှုလည်း မရှိဟူ၍
ပြောနေကြသော ယင်းပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးကြောင့်
ကမ္ဘာလောကကြီး ငြိမ်းချမ်းမှုရရှိနိုင်မည်ဆိုလျှင်
မီးထံမှလည်း အေးချမ်းမှု
ရရှိနိုင်သည်ဟု ဆိုရလိမ့်မည်။’

ကောင်းမှုလည်း မရှိ၊ မကောင်းမှုလည်း မရှိဟု ပြောကြားသော
အကျင့်တရား ခေါင်းပါးသူများအား
ဘုရားဟု ခေါ်ခြင်းထက် ကြီးမားသော
အသိဉာဏ်ပညာမဲ့ခြင်း မရှိပေ။

‘ယင်းပုဂ္ဂိုလ်များထံမှ သန္တိနှင့် သုခ
ရရှိလိမ့်မည်ဟူ၍ မျှော်လင့်ပြီးလျှင်
ပြည်သူပြည်သားများ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်များအား
ကိုးကွယ်ပူဇော်ကြမည်ဆိုလျှင်
ဆီထွက်လိမ့်မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့်
ဆီဆုံထဲ သဲထည့်ပြီး
ကြိတ်သကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။
‘ထို့ကြောင့် အလိမ်အညာများဖြင့်

ဝမ်းဗိုက်ပြည့်အောင် လုပ်နေကြသော
 ယင်း လူလိမ်လူညာများကို စွန့်လွှတ်ပြီးလျှင်
 ဝေဒလေးပုံကို အပြည့်အဝသိရှိနားလည်သော ဗြာဟ္မဏများအား
 ကမ္ဘာလောကကြီး၏ ကောင်းကျိုးဆောင်ရွက်ရန်
 တောင်းပန်သင့်ပေ၏။

‘အကယ်၍ ဂြိုဟ်အစုအပေါင်းကို
 ဗလိနတ်စာပေးပြီး နှစ်သိမ့်အောင် ပြုလုပ်ပါလျှင်၊
 အကယ်၍ အဂ္ဂိဒေဝ မီးနတ်ကို
 ပူဇော်ပသမှု ပြုလုပ်ပါလျှင်၊
 အကယ်၍ ယဇ်ပူဇော်မှု ကောင်းစွာ ပြုလုပ်ပါလျှင်
 ဆင်းရဲဒုက္ခ၏ အမြစ်အရင်း ကျွတ်ထွက်သွားပြီး
 သုခနှင့် သန္တိရောက်လာပေလိမ့်မည်’

ယင်းအမတ်၏ စကားကို ကြားရသောကြောင့်
 တခြားအမတ်တစ်ယောက်က ဤသို့ ပြောပြသည်။
 ‘အနာရောဂါနှင့် ဆင်းရဲဒုက္ခ
 ဖိစီးနှိပ်စက်ခြင်း ခံနေကြသော လူများ၏အပေါ်တွင်
 အသင်အမတ်မင်း နောက်ထပ်
 ဘေးဒုက္ခတစ်ခု ထပ်ဖြည့်လိုပါသလား။

လွဲမှားသော ဝေဒမန္တန်များကို စီရင်သော၊
 လူအပေါင်းများစွာတို့အား
 အခါခပ်သိမ်း လမ်းမှားကိုညွှန်ပြသော
 အယူအဆ လွဲမှားသော ဗြာဟ္မဏတို့ထံမှ
 ပြည်သူပြည်သားများ ဘယ်အချိန်က ကောင်းကျိုး ရရှိခဲ့ဖူးသနည်း။’

နတ်ဒေဝတာနှင့် ယင်ပူဇော်မှု

အကယ်၍ ကောင်းကင်က နက္ခတ်တာရာများသည်
 နတ်ပြည်က နတ်ဒေဝတာများ ဖြစ်သည်ဆိုလျှင်၊
 ထိုနတ်ဒေဝတာများသည်
 နှစ်သက်မြတ်နိုးဖွယ်ကောင်းသော
 အမြိုက်သုခမှတစ်ပါး အခြားအစာအာဟာရကို
 မှီဝဲသုံးဆောင်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ယင်းအမြိုက်သုခသည် ထိုနတ်ဒေဝတာများ၏
 အပြစ်ကင်းစင်သော
 အတိတ်က ကုသိုလ်ကံများ၏ အကျိုးမျှသာ ဖြစ်၏။
 အခြား တစ်စုံတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်များ ပြုလုပ်သော
 ကံ၏အကျိုးအဖြစ်ဖြင့် ပေါ်လာခြင်းမဟုတ်ပေ။

နတ်ချမ်းသာသည်
 တိုင်းတာ၍မရနိုင်သော ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ၏ ရေနှင့်ပမာတူ၏။
 နတ်ချမ်းသာနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင်
 လူ့လောက၏ ချမ်းသာသုခသည်

မြက်ပင်၏ ထိပ်ဖျားပေါ်တွင် ကျနေသော
 နှင်းပေါက်နှင့် ပမာတူ၏။
 လူသားတစ်ယောက် *ဂါဝုတ်လေးရာ အကွာ၌
 ရှိနေသည့် အချိန်၌ပင်
 သူတို့၏ လည်ပင်းတွင်
 လူသေအလောင်းတစ်ခု ချည်နှောင်ထားသကဲ့သို့ထင်သော
 ဒေဝလောကမှ နတ်ဒေဝတာများသည်
 မနုဿလောကသို့လာပြီး
 ကျွန်ုပ်တို့ ပသသော အစာအာဟာရဖြင့်
 ကျေနပ်ရောင့်ရဲပြီး
 ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ငြိမ်းချမ်းမှုနှင့်
 လုံခြုံမှုကို ပြုလုပ်ဖန်တီး ပေးနိုင်ပါမည်လော။

လူ့ပြည်တွင် လာရောက်ပြီး
 နေရာအနှံ့ လှည့်လည်သွားလာလျက်
 ကျွန်ုပ်တို့ ပသသော စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များကို
 မြိန်ရေရှက်ရေ စားသုံးသော၊
 အောက်တန်းကျသော ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည့်
 သူတောင်းစားများအား
 နတ်ဒေဝတာများဟူ၍ ဘယ်မှာ ခေါ်၍ ရမည်နည်း။

ယင်ပူဇော်ခြင်း

သူတစ်ပါးတို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရယူလိုသည့်အတွက်
 ထူးခြားဆန်းကြယ်သော နည်းလမ်းများဖြင့်
 လွဲမှားသော ယင်ပူဇော်ခြင်းများကို ပြုလုပ်ကြသည်။
 ယင်းကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းအားဖြင့်
 လူတို့၏ ဘေးအန္တရာယ် အဘယ်မှာ ပပျောက်သွားနိုင်ပါမည်နည်း။

ပစ္စည်းဝတ္ထုပေါင်းများစွာကို စုဆောင်းသိုမှီးလျက်
 မီးနတ်အား ပူဇော်ပသခြင်းအားဖြင့် လူတို့သည် ချမ်းသာမှု၊
 ငြိမ်းချမ်းမှု ရရှိကြလိမ့်မည်။
 ယင်းအယူအဆသည် ရှေးအတိတ်ကာလမှစ၍
 ဆင်းသက်လာသော လွဲမှားသော၊ ဉာဏ်နိဉာဏ်နက်များသော
 ယုံကြည်ယူဆချက် ဖြစ်၏။

ရှေးအတိတ်ကာလက ဗာရာဏသီတွင်
 သူကြွယ်တစ်ဦး၏ အမျိုးတွင် ဂုဏ်သရေရှိသော၊
 အဆင့်အတန်း မြင့်သော၊ ဘုန်းကံကြီးမားသော ဗြာဟ္မဏတစ်ဦး
 မွေးဖွားလာသည်။

အတတ်ပညာအားလုံးတည်းဟူသော
 ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ၏ တစ်ဖက်ကမ်းကို
 ဉာဏ်ပညာတည်းဟူသော လှေနာဝါဖြင့်
 ရောက်အောင် သွားလျက်
 ကျယ်ပြန့်သော ကမ္ဘာလောက၌ ထင်ရှားကျော်ဇောသော
 ထိုဗြာဟ္မဏ မွေးဖွားသော နေ့ရက်၌ပင်
 မိဘတည်းဟူသော ဆရာသမားများက -
 ငြိမ်းမသွားစေဘဲ တောက်မြဲတောက်နေအောင် ထားသောမီးကို
 တောဝနာထဲ ယူဆောင်သွားလျက်
 နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်သည့်တိုင်အောင်
 ထိုနေရာတွင် မီးနတ်ကို ပူဇော်ထားသည်။

ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌-
 အလှူခံသွားရင်း နေရာတစ်နေရာမှ ရရှိလာသော
 နွားတစ်ကောင်ကို ယူဆောင်လာပြီးလျှင်
 သစ်ပင်တစ်ပင်တွင် ချည်လျက်
 ပူဇော်ထိုက် ပူဇော်အပ်သော
 မီးနတ်အား အသားဖြင့် ပူဇော်မည်ဟူ၍ အကြံဖြစ်၏။

ထို့နောက် ထိုဗြာဟ္မဏသည် ဆားမပါဘဲ
 အသားချည်းသက်သက် မီးနတ်အား ပူဇော်ပသလျှင်
 သင့်လျော်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟူ၍ စဉ်းစားမိပြန်သည်။
 ထို့ကြောင့် ဗြာဟ္မဏသည် ဆားယူရန်အတွက်
 ရွာတစ်ရွာသို့ သွားသည်။

ထိုဗြာဟ္မဏ ထွက်ခွာသွားချိန်၌
 တောထဲတွင်နေသော လူအချို့

ထိုနေရာသို့ ရောက်လာကြပြီးလျှင်-
ထိုနွားကို သတ်လျက်
အလျင်အမြန် နွားသားကို ကင်ပြီး စားပစ်လိုက်ကြသည်။

ထိုလူများ ထွက်ခွာသွားကြပြီး
ထိုဗြာဟ္မဏသည် ထိုနေရာသို့
ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသောအခါ
နွား၏ အမြီး၊ နွား၏ ခွာနှင့်တကွ အရိုးပုံကိုသာလျှင်
ထိုနေရာ၌ တွေ့မြင်ရသည်။

ထိုအခါ ဗြာဟ္မဏသည် မီးနတ်အား တိုင်တည်လျက်
ဤသို့ ပြောဆိုသည်။

‘ကျွန်ုပ်တို့အတွက် လုံခြုံမှု ပေးနိုင်ဖို့ဝေးစွာ၊
သင်၏ထံတွင်ရှိသော နွားကိုပင်
သင် အကာအကွယ် မပေးနိုင်ပေ။

သင့်အတွက် ရည်စူးထားသော နွားကို ဘာမျှမကျန်အောင်
စားပစ်လိုက်ကြတာကို သင်ကြည့်နေသည်။
ယခုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် သင့်အတွက်
မသင့်လျော် မလျောက်ပတ်ပေ’

ယင်းကို ထောက်ထားလျက်
မီးနတ်ရှိသည်ဆိုသည်မှာ မဟုတ်မမှန်ပေ။
မီးနတ်ကို ပူဇော်ခြင်းသည်
ကုသိုလ်ကောင်းမှု တစ်ခုခုပြုလုပ်ခြင်း မဟုတ်ပေ။
မီးနတ်ကို ပူဇော်သည့်အတွက် အကျိုးထူး တရားမရရှိပေ။

ကမ္ဘာလောက၌ ပျံ့နှံ့နေသော
လွဲမှားသော ယင်းအယူအဆကြောင့်
မသိနားမလည်သော သူများသည်
ယင်းသို့ ပူဇော်ပသနေကြခြင်း ဖြစ်၏။

‘နွား၏ အသားမကျန်တော့ပြီ ဖြစ်၍
ကြွင်းကျန်နေသည့်အရာကိုသာ စားပေတော့’ဟု ပြောဆိုပြီးလျှင်
ဗြာဟ္မဏသည် နွားအမြီးများနှင့် ရိုက်ပုတ်လျက်
ရေဖျန်းပြီးလျှင် မီးကို ငြိမ်းသတ်လိုက်သည်။

ဗြာဟ္မဏအမျိုးအနွယ်၌ မွေးဖွားလာကြသော
အသိပညာရှင်များက
ရှေးယခင်အခါကပင် ဆင်းသက်လာသော
မီးနတ်ပူဇော်ပသမှုကို
အနှစ်သာရမရှိဟူ၍ ထင်မှတ်ပြီးလျှင်
စွန့်ပယ်လိုက်ကြသည် ဖြစ်သောကြောင့်
ယင်းကဲ့သို့ မီးနတ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်
မည်ကဲ့သို့ အကျိုးရှိနိုင်မည်နည်း။

ပူဇော်ပသအပ်သည်ဟူ၍ ထင်သော မီးနတ်ကို
လိုလိုလားလား အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း၌
ငြိမ်းသွားအောင် မပြုလုပ်ဘဲ
အဆက်မပြတ် တောက်လျှောက် တောက်လောင်နေအောင်
စီမံဖန်တီးထားသော မိန်းမများလည်း
ဤကမ္ဘာလောက၌ ဘေးအန္တရာယ် ကပ်ရောက်ကြ၏။

မိမိအတွက် ဥစ္စာဓနရရှိရန်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်

မီးနတ်ကို ပူဇော်ပသကြသော ဗြာဟ္မဏများ
မီးနတ်ကို ပူဇော်ပသသည့်အတွက်ကြောင့်
ဤကမ္ဘာလောကသည် မည်သို့မည်ပုံ ကောင်းမွန်လာနိုင်မည်နည်း။

ဗြာဟ္မဏတို့၏ စကားကို ယုံကြည်လျက်
ယဇ်ပူဇော်မှု ပြုလုပ်ခြင်း ပြုလုပ်စေခြင်းများသည်
အမှန်စင်စစ်အားဖြင့်
အနံ့အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော
သလေးစပါးပေါက်စေလိုသည့်ဆန္ဒဖြင့်
လယ်ထဲတွင် ကျောက်စရစ်ခဲမျိုးစေ့ စိုက်ပျိုးသည်နှင့် ပမာတူသည်။

